

ЦЪРКВАТА И НЕБЕТО

Грабването Пришествието на Христос ли е?

"И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така че вие да бъдете там, където съм Аз." (Йоан. 14:3)

Пристъпвайки към темата за Грабването на Църквата, трябва да отбележим, че второто идване на нашия Господ и Спасител Исус Христос, точно както и първото, включва в себе си поредица от събития. Всеки, който мисли, че Второто пришествие е само едно събитие, както изглежда, никога няма да може да избегне противоречията в тълкуванията. На своето време много старозаветни пророчества са се изпълнили в земния живот на Исус, Той не само е умрял на Голготския кръст и е възкръснал на третия ден, (което е най-важното нещо в Неговото първо идване) но както знаем се е родил от девицата Мария, израствал е в послушание и на 30г е влязъл в служението Си, избрал е учениците Си, вършел е чудеса и е

учел истините на Небесното Царство, и чак когато е дошло времето да пострада, е умрял и възкръснал от мъртвите. Искрените християни нямат никакви съмнения, че неизпълнените пророчества от Словото Божие, ще се изпълнят на своето време със същата точност.

Бъдещето Пришествие на Исус Христос, както следва от многобройните текстове в Словото, включва два големи етапа. Първо, Христос ще дойде в облаците, във въздуха, където ще се срещне с Църквата, където всички новородени християни ще бъдат грабнати. (1 Солунци 4:16-17 / Йоан 14:3) Това ще бъде първият етап от Пришествието на нашия Господ и той не трябва да се бърка с видимото Му идване на Земята, което ще се случи след известно време, и което ще стане заедно с Църквата Му. (1 Солунци 3:13 / Откровение 19:11-16 / Колосяни 3:4 / Юда 1:14)

Обоснованието за разделянето на Пришествието на Христос на

2 етапа се потвърждава от следните аргументи:

1. Библията ни говори напълно различно за Грабването на Църквата, което обикновено се нарича Денят Христов (Филипяни 1:6-10, 2:14-16 / 1 Коринтяни 1:8 , 5:5 / 2 Коринтяни 1:14) и за видимото идване на Христос на Земята, което се нарича Денят Господен (Исая 2гл. 13:6,9 / Езекиил 30:3 / Йоил 2:31, 3:14 / Амос 5:18 / Авдия 1:15 /

Софония 1:14, 2:3 / Захария 14г)

2. Срещата на Спасителя с Църквата се състои именно във въздуха и това касае само избрани християни, Грабването е тайно действие, което става в миг на око (1 Коринтяни 15:52), то е благословение за истинските християни, на които Христос тогава ще се открие като „светлата утринна звезда“.

3. Нещо съвсем различно четем за видимото Пришествие на Христос на Земята, когато всеки ще Го види (Матей 24:30 / Лука 3:6 / Откровение 1:7) и когато Христос идва като праведен Съдия заедно с Църквата Си, която следователно, е в Рая преди това събитие (Захария 14:5 / Юда 1:14). Това няма да бъде никакво тайно събитие, а съвсем очевидно и съпроводено от много знамения, и ще бъде време на съд над живеещите на Земята (Захария 14:3-4 / Юда 14-15 / Откровение 19:11-21). Събитията, които ще станат тогава, се отнасят както за Божия народ Израил, така и за всички нечестиви, неприели Христос, и също за хладките християни, които не са очаквали Грабването и не са се вписали в Христовата Църква.

4. В интервала между двата етапа на идването на Христос ще бъде седемгодишен период на скръб, за събитията в който четем в Даниил 9:24-27, 12:7, Откровение 11:2-3, Откровение 6гл / 13гл, 15гл, 16гл. Ще има 7г. голяма скръб и на Земята ще властва Антихриста, преди Христос да дойде заедно с Църквата Си, за да накаже силите на злото и всички, които са им се покорявали. Господ ни призовава постоянно да очакваме Неговото идване и от много страници на Евангелието звучи призива да бодърстваме. Съответно, Грабването на Църквата преди Скръбта, отговаря напълно на евангелското послание за неочакваното и внезапно идване на Господа. Исус Христос ни призовава да бдим и да бъдем готови за „преселването“ ни в Небесната ни родина, и да държим светилниците си горящи (лука 12:35-40). Нека си припомним вярата на първите християни в предстоящото идване на Господа (дори по време на живота им), тази вяра е отражение на неизкривеното евангелско учение, а това че Господ се бави, е Негово суверенно право! Словото на Бог ни говори за идването на Антихрист, но Бог никъде не ни казва да чакаме пришествието на Антихриста, а напротив-че ние не сме определени за гняв- (Римляни 5:9 / 1 Солунци 1:10, 5:9 /Откровение 3:10). Но нека сега се обърнем към основни текстове от Божието Слово, върху които се опират критиците на теорията за Грабването преди Скръбта. На първо място, това е 24-та глава на Матей. Основният въпрос е, за кого става дума в тази глава- за Църквата, или за евреите? Обоснования отговор на този въпрос ще ни помогне да направим сравнение на Матей 24 с паралелното място в Лука 21. Матей споменава храма в Ерусалим, Юдея, говори за плоски покриви на къщите, за бягство през зимата или в събота, (което може да има значение само за юдеите) и за страданията на избраните. Лука пише нещо по- различно, че светиите ще могат да избегнат това нещо. Много е вероятно, апостолите да говорят за различни групи- за избрани и светии. Матей говори за числото на евреите, спасени по време на Голямата скръб, а Лука за цялата Христова църква. В Матей 24:32-33 ни се казва да се научим от притчата за смокинята, като знак за начало на Скръбта. Смокинята (безплодната смокиня) е стабилния образ на Израил в Божието Слово. Лука казва да погледнем на смокинята и всичките дървета- т.е. както на евреите, така и на езичниците, които в своята съвкупност представляват Църквата.

Полезно е да си припомним, че Матей пише в евангелието си предимно към евреите, и после към всички християни, което е очевидно от големия брой на препратките му към Стария завет, който е авторитет за юдеите, но не и за езичниците, към които главно пишат другите апостоли. И по този начин, Матей очевидно разказва какво ще се случи с евреите по време на Скръбта, а към Църквата това се отнася само в смисъл, че за християните е важно и полезно да знаят

всичко

това.

Римляни 11 разказва за окончателното спасение на Израил. Очистването му през тези събития представлява смисъла на Голямата скръб, към което се добавя и наказанието на всички нечестиви хора по цялата Земя. Но тази ужасна скръб едва ли има някакво отношение към Църквата на Христос, Неговата вярна Невяста, очакваща пристигането

на

Младоженеца.

Нека си припомним, че човешката история включва в себе си потоп, безброй ужасни войни, от които две световни, разрушаването на цели цивилизации, като Древен Рим, смъртта от епидемията на чумата на половината от населението на средновековна Европа, земетресенията, които унищожават цели държави и т.н. И всичко това нещо е казано, че е нищо, в сравнение с това, което ще преживее грешното човечество по времето на Голямата скръб.

Възниква въпроса: За какво ще служи всичко това на Христовата църква? Църквата, която Господ е избрал за славната вечност и е обещал да я избави от идващия върху Земята Божий гняв! Така че, Мат. 24 пророчески ни разказва за израилския народ, но тъй като повечето от първите християни са били юдеи, ние забелязваме известно преплитане на християнската и юдейската тема при Матей. Това е много важно за тълкуването на 24гл. Познаването на историята помага за изясняване на въпроса. Очевидно е, че първата част на Матей 24гл. ни разказва за юдейската война и за разрушението на Ерусалим през 70г след Христос. Без съмнение, това събитие се отнася само за юдеите, юдеите, които не са приели Христос. Християните юдеи са били спасени от ужасните последици на тази война. Ранния църковен историк Евсевий Кесарийски (III-IV в.), съвременник на Константин Велики, съобщава, че всички християни в навечерието на юдейската война, спомняйки си думите на Исус за предстоящото разрушаване на Йерусалим и храма, като видяли ясните

признаци за това време, напуснали юдейската столица и страната, и избягали в Перее, в град Пела. По този начин, тази голяма беда през 70г. е засегнала според Божията воля само народа на Израил, и то невярващите в Христос, и не е докоснала живеещите на Святата земя християни, защото Господ ги е извел от там преди да извърши съда над Израил чрез ръцете на римляните-езичници. В Матей 24 ни се споменава спасението на Ной. Ние виждаме същото нещо- първо Ной и семейството му са били скрити на безопасно място в ковчега, и после дошъл Божия съд- потопа, който унищожил нечестивите. Подобно нещо четем и за Лот в Лука 17гл. „Бързай, бягай там, защото Аз не мога да сторя нищо, докато ти не стигнеш там...и Лот влезе в Сигор.“ (Битие 19:22-23) Преди разрушението на Содом, Господ казва следните забележителни думи: „Ако намеря в Содом 50 праведника вътре в града (45, 30, 20, 10 праведника) заради тях няма да го погубя.“ (Битие 18:26-32) По такъв начин и днес Божието наказание върху този свят се отлага до тогава, докато Христовата църква (новозаветните светии) бъде грабната на Небесата при Бога, за да бъде завинаги с Христос. Подобен смисъл намираме и във втората половина на Матей 24гл. когато Господ преминава на събитията в последното време, които са един вид „репетиция“ и са били бедствието в 1 век при юдеите. И отново, Христовата църква ще бъде спасена от тези събития в последното време и взета на безопасно място, а невярващия Израил ще претърпи всички ужаси на Голямата скръб, защото той все още не е повярвал и кръвта на разпнатия Христос е все още върху него и „децата му“. В Матей 24гл. подобно на Ной, праведните са спасени от Господа, а нечестивите се оставят за Скръбта. В тази глава има разделяне на живеещите на Земята в последното време на такива, които се взимат на Небето при Господа, и такива, които се оставят на Земята в Голямата скръб. Казва ни се, че никой не знае нито деня, нито часа на Второто идване на Христос. Има дълбок смисъл в това, защо Господ не ни е казал кога ще се върне Той. Тази тема се повтаря много пъти и по различни начини в Евангелието. Причината несъмнено е следващата- всички вярващи в Христос трябва да бодърстват и да бъдат готови всеки ден и всеки час, за славното Пришествие на техния Господ. Всяко различно учение по тази важна тема води към постепенно охлаждане на Църквата. Краят на 24гл ни

разказва за злия слуга, който си казва в сърцето, че Господарят му се е забавил. Тези думи са посветени на нас, като предупреждение за отпадането ни, ако спрем да бодърствуваме и да чакаме Господаря ни. Казано ни е още, че Той ще дойде в ден и час, които злия слуга не очаква и не знае. Падението на човека, спрял да чака предстоящото завръщане на Господа, е неизбежно! Ние сме предупреждени: "Затова, бъдете и вие готови, защото в час, който го не мислите, Човешкият Син ще дойде." Господ подчертано ни казва, че в час, който и не мислим, Той ще се върне, и дори ако някой започне да изчислява, ние да знаем, че това е лъжа!

В книгата Откровение, някои виждат доказателство за това, че Църквата ще премине през Голямата скръб. Най-често това се отнася до 6 и 7 гл, макар че трябва да имаш много странна представа за християнството, за да видиш в душите под олтара Божиите деца! „И те викаха с висок глас, казвайки: Докога, Господарю Свети и Истинни, не ще съдиш и въздадеш на живеещите по Земята за нашата кръв?" Нека се замислим дали могат новородените християни, членовете на Христовата църква, да се обръщат към Бога с такива думи?! Тук е налице старозаветното мислене, или мисленето на хората от Голямата скръб, макар и убити заради Божието Слово, но още неновородени от Духа, Който се е оттеглил от Земята заедно с Църквата.

Християните са научени от Господ Христос по съвсем различен начин: "Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тези, които ви гонят." (Матей 5:44) Когато нашия Спасител Исус Христос е бил разпнат и са Го злословели и подигравали, Той просто се е молел: "Отче, прости им, защото не знаят какво правят." (Лука 23:34) Стефан, първия мъченик за Христос, се е молел по същия начин. Ето защо, ние вярваме, че по времето, описано в Откровение 6 гл. Църквата вече не е на Земята, защото несъмнено, първите пострадали от Антихриста биха били християните, но те не са споменати тук. Основните различия в Библията между Израил и Църквата, не бива да се игнорират! Нека си припомним най-важните от тези различия:

Израил (И)- земното семе на Авраам

Църквата (Ц) - духовното семе

Главата на И - Авраам, (Исак, Яков)

Главата на Ц - самият Христос

И - една нация

Ц - събрана от всички нации

В И Святия Дух е слизал временно върху избрани хора

В Ц Святия Дух пребивава постоянно във всички новородени

И - е под закона на Мойсей

Ц - е под благодат Божия

И - е невярната жена

Ц - е вярната Невяста

И - го очаква Голямата скръб, очистване и спасение на святия остатък

Ц - няма да иде на съд, но преминава веднага във вечния живот

По отношение на Израил и Църквата, Бог има различни планове и да се объркваш къде в текста се говори за Израил и къде за Църквата, е

достойна за съжаление грешка. Къде сред тайнствените образи в

Откровението на Йоан, ние трябва да търсим Христовата църква? Така

че, в 4-та и 5-та глава на Откровението, Църквата, както изглежда,

вече е в Небето. Тогава, за каква Църква става дума в Откровение 7гл?

Може да се предположи, че множеството хора, които са пред

престола на Бога в бели дрехи и с палмови клонки, са мъченици

заради Христос от Голямата скръб, за които се споменава в гл 6:11.

Последният текст, който най-често се споменава във връзка с тази

дискусия, са думите на апостол Павел в 2 Солунци 2:1-8. Защо можем

да заключим, че тук става дума за Грабването на Църквата? Стиховете

от 6 до 8 чудесно поясняват началото на главата и ако апостола беше

спрял само до стих 4, тълкуването в полза на идването на Антихрист

преди Грабването на Църквата щеше да има основание. Но той

продължава като казва нещо много важно в стих 7: "Тайната на

беззаконието вече действа, но само докато не се вземе от пътя онзи,

който сега я възпира." Очевидно е, че апостола използва обикновения

библейски прием- първо говори за проблема като цяло и после

говори за същото това нещо в детайли. Например, в Битие 1:27 първо

се казва, че човека е бил създаден в мъжки и женски пол. След това, в

2гл. се пояснява, че първо е бил създаден мъжът- Адам, а после

жената от неговото ребро-Ева. С този начин на обяснение се ползва и

апостол Павел-първо той говори общо- последните събития,

Грабването на Църквата и идването на Антихрист, и след това

обяснява достатъчно детайлно, че първо ще се вземе „възпиращия

сега" и после ще дойде Антихрист.

Ето ги и общоприетите аргументи в полза на това, че „възпиращия“ е Святия Дух: На първо място, този който възпира, трябва да бъде много по- силен от този, който е възпиран. Например, не мога да взема най-известния борец в света и да го възпирам, удържам, това може да го направи само някой, който е по-силен от него. Тогава кой е по-силен от Антихриста, който ще действа по волята си чрез действието на Сатана? Очевидно е, че има само един отговор на този въпрос: само Бог е по-силен от Антихриста и Сатана!

И второ, ние знаем от Божието Слово, че Святия Дух обитава в новородените християни, нашите тела са Негов храм! (1 Коринтяни 3:16) „По- велик е Този, Който е във вас, от онзи, който е в света.“ (1 Йоан 4:4) Святия Дух е по-силен от Антихриста и Той го задържа дотогава, докато Църквата, Неговия храм е на Земята, след което ще се отдръпне. Ето защо, не подготовката за идващата Голяма скръб трябва да занимава умовете на новородените християни, Божиите деца, (макар че никой от тях няма да избегне скърбите в този свят), не тревожния поглед върху ставащите наоколо събития, а очакването и копнежа за идването на Господа Исуса Христа за тях! „И Духът и Невястата казват:Ела!“ „Амин! Ела, Господи Исусе!“ (Откровение 22:17, 20)

Превод: Светлина за теб